

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ

— Τι συλλογίζεσθε τόσην ώρα ;
 — Συλλογίζομαι ότι τα μακαρόνια είναι μιὰ μεγάλη υπόθεση.
 — Υπόθεση Μαγειρικής ;
 — Καὶ Μαγειρικής, βέβαια.... Ὑπάρχουν τόσοι τρόποι, μὲ τοὺς ὁποίους μαγειρεύεται ἡ νέα αὐτὴ ἀμβροσία, ὅσες ἀπάνω-κάτω καὶ οἱ Ἱταλικὲς «διεκδικήσεις». Ἐπειτα πόσες σάλτσες, Θεέ μου! Τὸ ἴδιο πράγμα μὲ διαφορετικὴ σάλτσα, γίνεται διαφορετικὸ φαγί. Μὲ διαφορετικὸ τυρὶ ἐπίσης. Ἀπειρες συνταγές. Μὲν ἀνέβανε ἄξαρνα γιὰ μιὰ μακαρονάδα μὲ σάλτσα ἀπὸ ντομάτες τῆς Ρόδου, μὲ κασσέρι τῆς Θράκης, μὲ μυζήθρα τῆς Ἰωνίας ;
 — Δὲν προτιμᾶτε τὸ τυρὶ τῆς Παρμεζάνας ;
 — Αὐτὸ κατάντησε κοινοτυπία. Ἡ φιλοσοφία τῶν μακαρονιῶν ἐξελλίσσεται... Νέοι ὀρίζοντες ἀνοίγονται μπροστὰ τῆς.
 — Κάνετε μαγειρικὴ τῆς μακαρονάδας, παρακαλῶ, ἢ μεταφυσικὴ ;
 — Καὶ Μαγειρικὴ, σὰς εἶπα. Ἀλλὰ καὶ Μεταφυσικὴ καὶ Πολιτικὴ Ἐπιστήμη καὶ Σολωμονικὴ καὶ Λεκανομαντία καὶ πολλὰ ἄλλα. Τὰ μακαρόνια, σὰς ξαναλέω, εἶναι μιὰ μεγάλη υπόθεση...
 — Ὑπόθεση τραγωδίας ;
 — Εἶσθε ξεροκέφαλος, φίλε μου! Καὶ τραγωδίας καὶ κωμωδίας καὶ ὀπερέττας καὶ φαντασμαγορίας ἀκόμα.
 — Καὶ φαντασμαγορίας εἶπατε ;
 — Βεβαίως! Φαντασθῆτε τὴν Ὑδρόγειο τυλιγμένη μ' ἓνα πελώριο μακαρόνι !
 — Μεγαλεῖο !
 — Κάπο' ντ' ὀπερα !
 — Ἡ γῆ ὁλόκληρη δηλαδὴ μιὰ μακαρονάδα.
 — Βεβαίως.
 — Ἀλλὰ, πῶς νὰ τὴν καταβροχθίσῃ κανένας ;
 — Ἀπλούστατα ! Δὲν ἐπροσέξατε λοιπὸν ποτὲ τὸ φαινόμενο τοῦ μακαρονικοῦ συνειρμοῦ; Τὸ ἓνα μακαρόνι μπλέκεται μὲ τὸ ἄλλο, ὅπως ἡ μία ἰδέα μὲ τὴν ἄλλη. Βάζετε τὴν ἀκρὴ ἐνὸς μακαρονιοῦ στὸ στόμα σας. Ρουφᾶτε. Τὸ μακαρόνι ἀνεβαίνει, ἔρχεται ἄλλο, ἵσπερ' ἄλλο. Ἐξοκολοθεῖτε νὰ ρουφᾶτε...
 — Μὴ ὥς τότε θὰ ρουφᾶω ;
 — Ὅσον δὲν σὰς ἐμποδίζει κανένας, ρουφᾶτε. Τί ἔχετε νὰ χάσετε ;
 — Ρουφᾶω λοιπόν...
 — Ἀβάντι! Ρουφᾶτε! Σὲ λίγο ὅλη ἡ πιατέλλα θὰ βρεθῇ μέσα στὸ στομάχι σας.
 — Ὅλη ἡ Ὑδρόγειος δηλαδὴ.
 — Φυσικά! Εἴπαμε νὰ τυλίξουμε τὴν Ὑδρόγειο σ' ἓνα ἀπέραντο μακαρόνι. Ρουφῶντας ἥρωικά, καταπίνουμε ὅλο τὸ μακαρόνι καὶ τὴν Ὑδρόγειο μαζί.
 — Γιὰ νὰ χωνέψῃ ὁμως κανένας μιὰ τέτοια μακαρονάδα θὰ χρειάζεται νὰ πιῇ τὸν ὠκεανό.

— Γιατί ὄχι; Ἡ Ἀδριατικὴ, ἢ Μεσόγειος, ὁ Ἀτλαντικὸς ὠκεανὸς μᾶς παρακαλοῦν. Ἄν δὲν ξεδιψάσουμε, φτάνουμε καὶ ὥς τὸν Ἰνδικὸν ὠκεανό. Ποιὸς μᾶς ἐμποδίζει;

— Ξεχάσαμε τὸν Πιάβε;

— Ποιὸν Πιάβε;

— Τὸν ποταμό, φίλε μου. Τὸ νερὸ του, ἔχουν νὰ ποῦν, πῶς εἶναι ἐξαιρετικὰ εὐχόλιο.

— Λάθος κάνετε. Ὁ Πιάβε δὲν εἶναι ποταμός.

— Τί εἶναι;

— Εἶναι μεγάλος στρατηγὸς καὶ ἐνδοξος ἥρωας.

— Ἔχετε δίκιο. Μὲ συμπαθᾶτε. Ποῦ σταθήκαμε;

— Δὲν σταθήκαμε πουνθενά. Ἐξακολουθοῦμε νὰ ρουφᾶμε τὸ μακαρόνι μας.

— Ὡς πότε;

— Ὅσο ὑπάρχει μακαρόνι. Θέλει καὶ ρώτημα;

— Δυστυχῶς ὁμως ὑπάρχει καὶ ἐμετός. Τί λέτε;

— Μὴν κακομελετᾶτε, παρακαλῶ. Κάμετε δτι κάνει ὁ Ντ' Ἀννούτζιο.

— Τί ἀκριβῶς κάνει ὁ Ντ' Ἀννούτζιο ;

— Κάνει τὴν Ποίηση τῆς Μακαρονάδας.

— Ὑπάρχει λοιπὸν καὶ Ποίηση τῆς Μακαρονάδας ;

— Σὰς εἶπα! Ἡ Μακαρονάδα εἶναι μεγάλη υπόθεση. Βρίσκετε μέσα τῆς ὅλα ὅσα δὲν εἶδε οὔτε σενν ὑπνο τῆς ἢ φιλοσοφία τοῦ Ὁρατίου.

— Ἐκτὸς τῆς ντροπῆς, ὑποδέτω.

— Εἰσθε ἀνόητος! Ἀνακατεῦτε τὰ ἄσχετα καὶ τὰ ἀταίριαστα. Ἀπὸ ποῦ κατὰγεσθε, παρακαλῶ ;

— Ἀπ' τὴν Ἀλύτρωτη Ἱταλία.

— Δηλαδὴ ;

— Ὁ πρόπαππός μου γεννήθηκε στὴ Θράκη, ὁ παππούς μου στὴ Ρόδο, ὁ πατέρας μου στὴ Σμύρνη καὶ ἐγὼ γεννήθηκα στὸν Κραβασαρά καὶ κατοικοεδρεύω στὴ Βαθρακονῆσι.

— Ἐννόησα, φίλε μου, ἐννόησα. Ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, δὲν μᾶς λέτε καὶ καμμιά καντσονέττα;

— Πολὺ εὐχαρίστως:

Τρώμε τὰ μακαρόνια

Μὲ τὰ χρυσὰ περόνια

Τρώμε καὶ τὴν Ἀιτάλεια

Μὲ τὰ χρυσὰ κουτάλια.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

— Στὸ σημερινὸ φύλλο, καθὼς βλέπουν οἱ ἀναγνώστες μας, ἐπίτηδες παραμερίσαμε ἄλλην ἔλη, γιὰ νὰ δημοσιεύσουμε μερικὰ ἀπὸ κείμενα, τὰ καὶ πῶς ὑπόφευγα, ποὺ μᾶς στέλνουν καὶ ποῦ στὸ «Χωρὶς γραμματόσημο» δηλώνουμε πῶς θὰ «δημοσιευτοῦν ἀργότερα». Τέτοιο εἶναι τὸ «Κήρυγμα» τοῦ Χ. Strich (ποῦ καλὰ θάτανε νὰ διαλέξει κανένα ἐλληνικὸ ψευδώνυμο), οἱ στίχοι τοῦ Γερ. Καλλιάρη, ὁ «Χωρισμός» τοῦ Στέφ. Ἀγκάθη, καὶ ἡ «Ἐπιστροφὴ τοῦ Δασκάλου» τοῦ Ἀθαν. Κοντ. Λαύρας εἶναι ὁ κ. Ν. Π. ποῦ τοῦχομε δημοσιεύσει δυὸ τρία πολὺ καλὰ τραγουδάκια καὶ ποῦ μὲ τὸ ἴδιο ψευδώνυμο ἔγραψε ἄλλοτε τόσο ὡραία πράγματα στὴν «Ἑστία». Ὑστερ' ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ποῦ γράφουμε οἱ φίλοι ποῦ δὲν πρέπει νὰ ντυπομονοῦν καὶ νὰ μᾶς ἐνοχλοῦνε μὲ γραμμὰτα, γιατί τάχα ἀργοῦμε ἢ καὶ ξεχνοῦμε νὰ δημο-

σιέψουμε όσα ξεχωρίζουμε γιά καλά. Πάντα ό,τι είναι καλό θα δημοσιευτεί, όταν είναι ή ώρα του.

— Έβγηκε τό διπλό τεύχος, 19 και 20, του λογοτεχνικού περιοδικού «Πυρός» με 40 σελίδες και με περιεχόμενα: Κ. Καρθαίου: Αλήθεια. Ίουλίαν Περσάκη: Mon pauvre jean. Άγη Λεβέντη: Απρίλης. Μανόλη Μαγκάκη: Άνέκδοτοι στίχοι. Ρήγα Γκόλφη: Σ' αγαπώ. Λέαντρον Παλαμά: Μπαλλάντα. Ίωσήφ Ραφτόπουλου: Στόν κάμπο Em Geibel: Τετράστιχο. Δημ. Π. Ταγκόπουλου: Μυριέλλας (τέλος) Πάνου Ταγκοπούλου. Γιά τις «Δροσταλίδες»: Νοvalis: Άνοιξη. Μαρίας Ζάμπη: Κομπολόι. Όσκάρ Ουάιλντ: Τό ουράνιο δικαστήριο (μετάφρ. Κ. Καρθαίου). Πυρός: Ή Δημοτική μας και ό Παλαμάς. Μεσολογγίτη: Ό Μπαταριάς. Φούλας Οικονομίδη Μουσικά σημειώματα κ.τ.λ. ό «Πυρός» πωλείται στό βιβλιοπωλείο Γ. Βασιλείου (Σταδίου 42) και σ' όλα τά κισκία μιά δραχμή.

— Ό Cyriel Buysse, πού τόνομι πού προφέρεται πάνω κάτω Σύριελ Μπεϊσέ, ό συγγραφέας «του Άλόγου», του διηγήματος πού δημοσιεύουμε σήμερα, γεννήθηκε στίς 20 του Σεπτεμβρίου του 1851, στη Nevelle της ανατολικής Φλάνδρας, κι' είναι ένας άπ' τους καλύτερους φλαμανδούς διηγηματογράφους.

Πολύ παραγωγικός, δίνει μεγάλη προσοχή στη φόρμα και μεγαλύτερη στην αφήγηση. Τα ρομάνσα και τά διηγήματά του είναι ζωντανά και με μίαν ωραία όμογένεια, και ξέρει να βάσει μες σ' αυτά μιά γλυκεία ειρωνία, γεμάτη συμπάθεια.

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Γαλλία. — Στίς 30 του Μάρτη, άλλά νόβα, έκλεισαν 75 χρόνια άπ' την ήμέρα πού γεννήθηκε ό ποιητής Παύλος Βερλαίν, δηλαδή από τις 30 του Μάρτη του 1844. Τα γενέθλια του ποιητή γιορτάστηκαν επίσημως φέτος: στό Μπέρν, την ιδιαίτερη Πατρίδα του, και μιά άναμνηστική πλάκα τοποθετήθηκε στό σπίτι πού γεννήθηκε.

— Ποιόν θα θέλαμε νά δούμε, στη θέση του Έδμόνδου Ροσσίν, μες στη γαλλική Ακαδημία; ρωτάει ό «Αδιάλακτος».

Οι απάντησες πού ακόμα ξεκολουθά να δέχεται, μοιράζονται σε καμιά σαρανταριά όνόματα κατά τις πολιτικές και φιλολογικές του καθενός συμπάθειες. Ό Paul Fort πήρε ως τά τώρα τους περισσότερους ψήφους.

Παράλληλα, ένα βδομαδιατικό περιοδικό ρωτάει τους άναγνώστες του: «Αν μπορούσατε να καταργήσετε έναν ακαδημαϊκό, ποιόν θα διαλέγατε;»

Ακόμα δεν τελείωσε καλά καλά ό πόλεμος, και σάν τά μανιτάρια άρχισαν να ξεφυτρώνουν στην αίματόβρεξη γή τά έργα της φαντασίας. Μέσα στις 15 μέρες του Απρίλη βγήκανε, μόνο στη Γαλλία, δώδεκα καινούργιοι τόμοι από ποιήματα και 16 τόμοι από μυθιστορήματα ή διηγήματα, δίχως να λογαριάζουμε άλλα τόσα με φιλολογικά οπωσδήποτε χαλαρήρα. Σημειώνουμε, μέσα στα ρομάνσα, ένα του Romain Rolland με τον τίτλο «Colas Breugnot».

Τό ήμερολόγιο ενός γουρουνό-πessimiste, αν πρόπει έτσι να μεταφέρουμε στη γλώσσα μας τό γαλλικό τίτλο «Le journal d'un cochon de pessimiste», είναι ένα καινούργιο βιβλίο της γνωστής μυθιστοριογράφου κυρίας Ζυρ, γεμάτο άπ' άγριους στοχασμούς εμπνευσμένους, βέβαια, από τον πόλεμο και τη νίκη πού έκανε, σά με μαγκιό ραβδί, όλους τους αισιόδοξους χοίρους, ενώ δεν έκανε όλες τις αισιόδοξες κυρίες χήρες.

— Φαίνεται πως τά τυρταία θούρια και αίματόχαρες πρόζες φυτρώνουν, τις πιο πολλές φορές, σε μεριές κάπως ήσυχότερες από τά πεδία των μαχών. Κι' αυτό μās φαίνεται πολύ φυσικό. Γιαυτό περιμένουμε την άληθινή πολεμική φιλολογία από κείνους πού θα γυρίσουν άπ' τά μέτωπα. Αύτη μας την έλπίδα μās τηνε δυναμώνουν μερικά βιβλία σάν αυτό πού έβγαλε τελευταία ό Carmarty, με τον τίτλο «Σελίδες δόξας και φύλλα δυστυχίας», στό Παρίσι.

Οι άνθρωποι πού όνειρεύονται σάν την πιο μεγάλη εύτυχία τό θάνατο στο πεδίο της μάχης, δεν είναι άνάμεσα σε κείνους πού πολεμούν, πού κακοπαθούνε και πού σκοτώνονται. Άλλα δυνατά αισιώματα της ανθρώπινης φυλής κάνουνε τους πραγματικούς ήρωες.

Στά σκίτσα του Carmarty, πούναι παρμένα άπ' τό ρωσικό, οι πολεμιστές σχεδόν πάντοτε, δε δείχνουν καμιά προθυμία να υποφέρουν τά βάσανά τους, άρνούνται με τον πιο ένεργητικό τρόπο να δεχτούν όλες του πολέμου τις τραχύτες, γιατί είναι άντιμιλιταριστές ή και σοσιαλιστές, άφού όμως καλά καλά παραπονεθούν, βρίσουν και βλαστημήσουν,

στό τέλος, σε μιά περίπτωση, παρουσιάζονται ξάφνου άληθινοί ήρωες.

Κάτι τέτοιο μās φαίνεται πολύ ανθρώπινο και γιαυτό πολύ τραγικό κι, πολλές φορές, πολύ άληθινό. Ό τεχνίτης δεν έχει παρά να τό κάνει και ωραίο. Ή αντίφαση, ό πόλεμος με τον εαυτό μας, είναι ή άληθινή τραγωδία της ζωής, ή ιστορία εκείνων πού βρίσκονται στηθοί με στηθοί με τη ζωή. Οι μονοκόμματα ψυχές είναι φαντασίες των καφενείων και των εφημερίκων περιπάτων.

— Ό Joseph Barthelemy, στο βιβλίο του «Δημοκρατία και έξωτερική πολιτική», πραγματεύεται, μέσα σε 500 μεγάλες σελίδες, ένα ζήτημα πού πολλούς άπασχόλησε τά πέντε χρόνια: Είναι μιά δημοκρατική χώρα σε θέση να έχει έξωτερική πολιτική, κι' είναι ικανή να κάνει πόλεμο;

Τό βιβλίο δίνει καταφατική απάντηση. Μά και τά γεγονότα μās; τό έχουν ακόμα καταφατικό τερα και πειστικό τερα άποδείξει, και, θαρρούμε, κανέναν δεν έχει γιαυτό την παρामीκη άμφιβολία. Άλλο όμως τό ζήτημα αν είναι και πραγματική δημοκρατία.

Κι' έτσι πέφτει κανείς σ' ένα φαύλο κύκλο από όπου δε θα μπορέσει ίσως ό κόσμος ποτέ να βγει, αν δεν αλλάξουν τά ιδανικά του.

Ιταλία. Στίς 2 του Μάη πρόκειται να γιορταστεί φέτος στη Φλωρεντία ή τετάρτη έκαισταση της τοις 1000 του Λεονάρδου να Βίντσι. Την ήμέρα αυτή την περιμένουν οι Ιταλοί άπ' τά 1910, όμως φαίνεται πως δε θα γίνουν όλα σά από τότε έχουν σχεδιάσει και ετοιμάσει μη προβλεπόμενες σε ποιους δύσκολους καιρούς θα έπεφτε ή επίσημη αυτή, για την Ιταλία και για όλον τον κόσμο, ήμέρα.

Θα βάλουν μίαν άναμνηστική πλάκα στο σπίτι όπου έζησε κι' όπου εργάστηκε μās, με τό διάκαλό του Verrochio.

Ισπανία. Ό Τολστόης και ή ειρήνη. Τα Ισπανικά βδομαδιατικά φρονικι, γράφουν: «Τώρα τελευταία έγινε πολλός λόγος για την έπιρροή πού είχε τό έργο του Τολστόη σχετικά με τη ρωσική επανάσταση. Είναι βέβαιος πως ό μεγάλος μυθιστοριογράφος θα καταδικάζει αύστηρά την πολιτική των σφαγών πού με άχειρίστηκαν οι Μπολσεβίκι, γιατί θα έλεγε πως αυτά τά μέσα δεν κάνουν άλλο παρά να σφίγγουν ακόμα περισσότερο τά δεσμά πού θέλουν να λύσουν.

Κι' όμως ή ρωσική επανάσταση είναι ή θυγατέρα του Τολστόη, όπως ή γαλλική εΐτανε κόρη του Ρουσσώ. Πολεμώντας κι' οι δύο τους τά συγκαιρινά τους συστήματα, έκαναν τό λαό να επιθυμεί μιά καλύτερηψη της τύχης του, κι' όμως όντας κι' οι δύο τους αισθηματικοί, θα άπισθοχωρούσαν από φρίκη μπροστά στην Τρομοκρατία πού αύτοί τηνε γέννησαν...» Ό Τολστόη παραδεχόταν την άρχή πως ένός σω θα υπάρχουν στρατοί, θα υπάρχουν και πόλεμοι. Ό μόνος τρόπος ναπαλλαχτεί ό κόσμος για πάντα άπ' αυτούς είναι να καταργηθούνε οι έξοπλισμοί. Ένας λαός πού έχει στη διάθεσή του στρατιώτες για να ύποστηρίξει τις άπαιτήσεις του, δε θα παραδεχτεί ποτέ να λυθούν οι διαφορές του από τό συνέδριο των κρατών.

Αυτό είναι τό πρώτο καθήκον της κοινωνίας των εθνών. Ως τά τώρα όμως παραδέχονται ένα διεθνή στρατό. Ικανό να κάνει σεβαστή σ' ένα λαό κάθε άπόφαση πού αύτός δε θα ήθελε να παραδεχτεί. Ό Τολστόης θα κατηγορούσε μιά τέτοια άρχή.

Είναι ό φαύλος κύκλος, πού είπαμε παραπάνω. Για να ύπάρχει αιώνια ειρήνη πρέπει να γίνεται πόλεμος. Μπορεί να βγει ό κόσμος άπ' αυτό τό φαύλο κύκλο; Δύσκολο, ίσως όμως όχι άδύνατο για τους αιώνες των αιώνων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μ. ΚΡΕΝΔΙΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Η Φιλία». Έκδοση «Γραμμάτων» στην Άλεξάνδρεια. Ένα κομψό βιβλαράκι, πού μέσα σε 19 σελίδες πραγματεύεται τό ζήτημα: «Αν είναι δυνατή ή καθαρά και άδολη φιλία μεταξύ άτόμων διαφορετικού φύλου». Τό συμπέρασμα της αξιόλογης αυτής φιλοσοφικής μελέτης, γραμμένης σε γλώσσα μιχή, είναι πως μπορεί να ύπάρξει μεταξύ ενός άντρα και μιάς γυναίκας φιλία, χρειάζονται όμως μερικοί όροι άπαραίτητοι πού είναι πάρα πολλοί σπάνιοι στους Έλληνες και γενικά στους μεσημεινούς λαούς.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

—κ. **Άλκ. Φοίβ.** Πειραιά. Νά πᾶς, βέβαια καὶ σὲ περι-
μένουμε νὰ περάσεις ἀπὸ τὸ γραφεῖο.—κ. **Φοίβ. Δάφ.** Θὰ δη-
μοσιευτοῦνε ἕνα δυὸ ἀργότερα.—**Poor Jorick.** Ὁχι ἀκόμα.—
κ. **Γεωργ.** Μὴν τίς πολυμυστιτεύεσαι πάντοτε τίς «ἐσωτερικὲς
ἀνάγκες». Δὲν εἶναι καὶ τόσο καλοὶ ὁδηγοί.—κ. **Ἀγ. Καλ.** Νὰ
μᾶς στέλνεις καλότερα, καὶ ἂς μὴν εἶναι καὶ τρανότερα, τραγού-
δια.—κ. **Αλ. Λουῖζ.** Χίλο. Δοκίμαζε καὶ μετὸν καιρὸ θὰ ἐπι-
τύχη.—κ. **Δ. Μιχ.** Σμύρνη. Τὰ φύλλα σοῦ στέλνονται ταχτικά
Στείλε μᾶς ἄλλα ποιήματά σου.—κ. **Δ. Ἀρφα.** Δὲ βγαρίζου!—
κ. **Ἀγγ. Καστ.** 1. 1. 929. Ἀπὸ τὰ ἀναρίθμητα καὶ αὐτά.
Τὰ διαβάσαμε καὶ γελᾶσαμε...—κ. **Σ. Γράφεις** καθαρά. Φαν-
ταστοῦτε τί ἐργασία πρέπει νὰ γίνεταί γιὰ νὰ διαβάζονται ὅλα δσα
μᾶς στέλνουν. Εἴμαστε ἀναγκασμένοι πολλὲς φορὲς νὰ τὰ φινί-
μου.—**Ι. Ρακ.** Ὁ ὑπερβολικὸς ζήλος βιάζει. Κάτι γλύφτης
ἀντὶ γλύφτης καὶ τὸ καθ' ἡμέραν, τοῦ καθ' ἡμέραν
μποροῦνε νὰ λείπουν, μὴ γράφεις σὰν τρομοκρατημένος. Τὸ
ζήτημα ὅλο εἶναι νὰ ἐπιμηθεύς ὥς πού μπορεῖ νὰ φτάνει ἡ
λευτεριά σὲ μιὰ γλώσσα ὁῦτως νὰ παύει νὰ εἶναι μιὰ γλώσσα.
Μόνο οἱ νεαρὲς γλώσσες εἶναι «μὴ μὴ ἀπτοῦ».—κ. **Ἀνέρα.**
Ζητᾶς τὴ γνώμη μας. Ἡ γνώμη μας λοιπὸν εἶναι νὰ φροντίσης
νὰ μὴ γράφεις στίχους σὰν καὶ αὐτοὺς:

Ἕνα φύσημα πετὰ το
εἰς τὸ δρόμο μανιασμένο,
ἕνα πόδι ἐκεῖ πατὰ το,
κάνει τὸ κομματιασμένο...

κ. **Π. Γλ.** Δοκίμασε καὶ σ' ἄλλα θέματα, ὅχι ἐρωτικά, καὶ πρὸ
παντὸς μὴ βιάζεσαι νὰ δημοσιεύεις.—**Σ. Γκ.** Γιάννινα. Δὲν
εἶναι καὶ τόσο καλὸ, μὰ θὰ γράφεις καὶ καλότερα.—κ. **Δ. Ἰσακ.**
Ἐμεῖς τὴ γνώμη μας σοῦ εἶπαμε Ἐσὺ τώρα, κάμε ὅ, τι θέλεις.
—κ. **κ. Τ. Φιτ. καὶ Θαλ. Ἀργ.** Δυστυχῶς ὅχι καὶ τόσο καλὰ.
—κ. **Σ. Βέν.** Στείλε μᾶς κανένα πρὸ σύντομο καὶ σὲ πρὸ δη-
μοτικὴ γλώσσα. Τὰ ποιήματα δὲ δέχονται διόλου ἀνάμειξη
γλωσσική. Καταστρέφονται.—κ. **Δ. Τσορ.** Τὸ διήγημα ὅχι καὶ
ἀσκημο, ἀν καὶ παρὰ πολὺ τραγικὸ δειξέι λίγο περισσότερη ἐπι-
μέλεια στὴ μορφὴ, μὴ ξεχνώντας πὺς τέχνη εἶναι ἡ μορφὴ καὶ
ὅχι ἡ ὑπόθεσις, οὔτε τὸ αἶσθημα, οὔτε ἡ σκέψις πού εἶναι οἱ
πρώτες ὕλεις. Στείλε μᾶς κανένα ἄλλο πρὸ σύντομο καὶ πρὸ δου-
λεμένο. Καὶ γράψε τοὺς παραγράφους καὶ τοὺς διαλόγους ἐπὶ
πρὸ νὰ ξεχωρίζονται, ὅχι ὅλα σὲ μιὰ γραμμῇ.—**Graziella.**
Σύνα. Περιμένον. Γράφεις τόσο ὁμορφα γράμματα, ὥστε καὶ
ὅ, τι μᾶς στέλεις, καλὸ θὰ εἶναι

„ΠΥΡΣΟΣ“

ΜΗΝΙΑΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Διευθυντής: ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Ὁ «Πυρσός» εἶναι τὸ φιλολογικὸ ὄργανο τῶν νέ-
ων. Βγαίνει κάθε μῆνα καὶ πωλιέται σ' ὅλα τὰ κί-
ωμα καὶ τὰ κεντρικώτερα βιβλιοπωλεῖα 1 δρ. τὸ
τεῦχος. Ἡ συνδρομὴ τοῦ εἶναι 8 δρ. γιὰ τὴν Ἑλλά-
δα καὶ φρ. χ. 10 γιὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

διὰ τοὺς κ. κ. ὁδοντοιατροὺς

Εἰς τὸ κατάστημα LABARBERA, I. KANARH
καὶ Σία, Σταδίου 3, παρελήφθησαν τὰ ἀναμενόμενα
ὁδοντοιατρικὰ εἶδη τοῦ ἐν Λονδίῳ Οἴκου C. ASH
SONS et Cie.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιο εὐρύχωρο, προσηλια-
κόν, μετὰ δύο μεγάλα παράθυρα καὶ μετὰ ξεχωριστὴ εἴσο-
δο σὲ καλὴ θέσι. Πληροφορίες στὰ γραφεῖα τῆς Ἑ-
ταιρίας «Τύπος», (ὁδὸς Σοφοκλέους 3).

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γενήσεται τὴν 28 Ἀπριλίου (11 Μαΐου) 1919

Σύνολον κερδῶν Ἀρχιμὲν 200,000

Μέγα κέρδος » 80,000

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ συνδρομητὲς τῶν ἐπαρχιῶν
καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ μᾶς στείλουν τὴ συνδρο-
μή τους μετὰ ταχυδρομικῇ ἢ τραπεζιτικῇ ἐπιταγῇ καὶ
μετὰ διεύθυνση: «Ἐκδοτικὴ Ἑταιρεία «Τύπος»,
ὁδὸς Σοφοκλέους - Ἀριστείδης.

Ἡ διαχείρισις τοῦ «Νουμά»

Ἀδελφοὶ Δάνου & Λία

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλο-
νίκῃ καὶ Πάτραις, ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Καλά-
μαις, Λαμῖαι καὶ Νέαι Ὑόρκη, ΑΝΤΑΠΟΚΡΙ-
ΤΑΙ εἰς ἀπάσας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ:

ΔΙΑΚΟΜΙΣΙΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΗ, ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΙΣ
ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΡΙΤΩΝ

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠΙ ΕΜΠΟ-
ΡΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΤΩΤΙΚΩΝ.

ΝΑΥΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΙΣΤΙΟΦΩΡΩΝ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΤΜΗΜΑ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ. Ἡμε-
ρησία τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐκ τῶν κέντρων
τῆς παραγωγῆς τῶν τιμῶν σταφίδων καὶ σύ-
κων. Διαρκὲς παρακαταθήκη σταφίδων, σύκων
καὶ σάκωνος πρὸς πώλησιν διὰ λ/μὸν τῶν
ἀποστολέων.

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ ΕΠΑΡΧΙΩΝ. Παρα-
λαβὴ καὶ ἀποστολὴ, μετὰ καταβολῆς τῆς ἀ-
ξίας αὐτῶν, ἀλεύρων, σίτου, ὀρυζῆς καὶ ὁλων
ἐν γένει τῶν εἰδῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ.

Γεν. Πράκτορες τῆς «ΠΡΟΝΟΙΑΣ»,
Ἄνων. Ἑταιρείας Γεν. Ἀσφαλειῶν.

Τηλέφ. Πειραιῶς 1-87, Ἀθηνῶν: 15-57.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:

Ἀδελφοὶ Δάνου

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ:

“Ο ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ,”

ΤΟ ΜΟΝΟ ΑΓΝΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΦΥΛΛΟ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρόσκλησις

Πρός υποβολήν αιτήσεων διά διορισμόν εις
θέσεις Δοκίμων Οικονομικών υπαλλήλων
Α', Β', Γ', Δ', Ε' και Στ' τάξεως.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

"Εχοντες υπ' όφει τον νόμον 1758 της 16 Μαρτίου έ. έ., καλοῦμεν τούς έχοντας τὰ κάτωθι προσόντα και επιθυμοῦντας νὰ διορισθῶσιν εις θέσεις Δοκίμων Οικονομικών υπαλλήλων Α', Β', Γ', Δ', Ε', και Στ' τάξεως ὅπως υποβάλωσιν ἢ αποστείλωσιν εις τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οικονομικῶν (Τμήμα Προσωπικοῦ) σχετικὴν αἰτησιν μετὰ τῶν ζητούμενων ἀποδεικτικῶν ὅτι κέκτηνται τὰ προσόντα ταῦτα πρὸς τοῦτοις δὲ

1) Πιστοποιητικὸν ἐπίσημον ὅτι κέκτηνται ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 50 ἐτῶν, οὐδὲ κατωτέραν τῶν 23.

2) Πιστοποιητικὸν ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν και ὅτι δὲν ἔχουσι κριθῆ ἄνικανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

3) Πιστοποιητικὰ τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Πρωτοδικῶν και Ἐφετῶν τῇ στελεωταίας αὐτῶν κατοικίας, ἐκδεδομένα πρὸ διμήνου το πολὺ, ἐξ ὧν νὰ ἐμφαίνεται ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν οὐδὲ παρεπέμφθησαν ἐπὶ πράξει ἀποκλειούσῃ αὐτοὺς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

4) Τὴν φωτογραφίαν τῶν ἐπικολλωμένην ἐν τῇ ὑποβληθσομένη αἰτήσῃ τῶν, ἐν ἣ ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφηται και ἡ διεύθυνσις τῶν, ὁ τόπος καταγωγῆς τῶν και ἡ ἐν γένει οἰκογενειακὴ αὐτῶν κατάσταση.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅπως λάβωσι περισσότερας πληροφορίας δέον νὰ ζητήσωσι τοιαύτας παρὰ τοῦ Γραφείου τῶν Πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οικονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις 18 Μαρτίου 1919.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΙΛΤ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ

Δόκιμος οἰκονομικὸς υπάλληλος α' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ και ἀποδοχαῖς τμηματάρχου α' τάξεως, διορίζεται ὁ κεκτημένος τετραετὴ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ ἢ ὁ διατελέσας ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ εἰς θέσιν πρωτοδίκου ἐπὶ διετίαν τουλάχιστον ἢ διπλωματοῦχος τῆς Νομικῆς ἢ τῶν πολιτικῶν ἢ μαθηματικῶν ἢ φυσικῶν ἐπιστημῶν, συγκεντρῶν προσόντα εἰδικῆς μορφώσεως ἢ ὁ διατελέσας ἐπὶ τετραετίαν ὡς τμηματάρχης Τραπεζῆς ἢ ἄλλης ἀνωτάτου ἐταιρείας μετὰ διπλώματος δημοσίας ἢ ιδιωτικῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ ἀλλοδαπῆς τοιαύτης ἢ πρώην τραπεζικὸς υπάλληλος, κεκτημένος διετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου διαχειρίσεως.

Δόκιμος οἰκονομικὸς υπάλληλος β' τάξεως, ἐπὶ

βαθμῷ και ἀποδοχαῖς τμηματάρχου β' τάξεως, διορίζεται ὁ κεκτημένος τριετὴ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ ἢ ὁ διατελέσας ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ εἰς θέσιν πρωτοδίκου τουλάχιστον ἢ διπλωματοῦχος τῆς Νομικῆς ἢ τῶν πολιτικῶν ἢ μαθηματικῶν ἢ φυσικῶν ἐπιστημῶν, συγκεντρῶν προσόντα εἰδικῆς μορφώσεως ἢ ὁ διατελέσας ἐπὶ διετίαν ὡς τμηματάρχης Τραπεζῆς ἢ ἄλλης ἀνωτάτου ἐταιρείας μετὰ διπλώματος δημοσίας ἢ ιδιωτικῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ ἀλλοδαπῆς τοιαύτης ἢ πρώην τραπεζικὸς υπάλληλος, κεκτημένος διετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ διαχειρίσεως.

Δόκιμος οἰκονομικὸς υπάλληλος γ' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ και ἀποδοχαῖς ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως ἢ δόκιμος οἰκονομικὸς υπάλληλος δ' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ και ἀποδοχαῖς ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως, διορίζεται διπλωματοῦχος τῆς Νομικῆς ἢ τῶν πολιτικῶν ἢ μαθηματικῶν ἢ φυσικῶν ἐπιστημῶν ἢ ὁ κεκτημένος τριετὴ ὑπηρεσίαν παρὰ ἀνωτάτου ἐταιρείας μετὰ διπλώματος ἐμπορικῆς σχολῆς δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ιδιωτικῆς ἢ ἀλλοδαπῆς τοιαύτης ἢ πρώην τραπεζικὸς υπάλληλος κεκτημένος ἐνὸς ἔτους ὑπηρεσίαν ἐν τῷ στρατῷ μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπολοχαγοῦ διαχειρίσεως μονίμου ἢ ἐφεδρῶν.

Δόκιμος οἰκονομικὸς υπάλληλος ε' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ και ἀποδοχαῖς ὑπουργικοῦ γραφέως α' τάξεως, διορίζεται ὁ κεκτημένος ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ διπλωμα δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ιδιωτικῆς ἢ ἀλλοδαπῆς τοιαύτης.

Δόκιμος οἰκονομικὸς υπάλληλος στ' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ και ἀποδοχαῖς ὑπουργικοῦ γραφέως β' τάξεως, διορίζεται ὁ κεκτημένος ἐνδεικτικὸν γυμνασιακῆς τάξεως ἢ ἐνδεικτικὸν τάξεως τινὸς ἐμπορικῆς σχολῆς δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ιδιωτικῆς ἢ ἀλλοδαπῆς τοιαύτης ἢ ἀπολυτήριον σχολασχείου.

Δόκιμοι οἰκονομικοὶ υπάλληλοι πάσης τάξεως δύνανται νὰ διορισθῶσι και οἱ διατελέσαντες υπάλληλοι παρὰ ταῖς ὑπηρεσίαις τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους και τῆς Ἐταιρείας τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν ἐν Τουρκίᾳ, εἰς τάξεις δὲ α', β' και γ' ἀναλόγως τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας τῶν και τῆς θέσεως ἣν κατεῖχον παρὰ ταῖς ἄνω ὑπηρεσίαις, ἐξομοιούμενων (τῶν ἐτῶν και τῆς θέσεως) πρὸς τραπεζῆς ἢ ἄλλης ἀνωτάτου ἐταιρείας.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ" ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

Ὁ κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ (Συνονικία Ἀγίου Γεωργίου ἢ Ντιλμπέρ Σοκάν ἀριθ' 16) ἔχει τὴν καλοῦν ἢ δεχτεῖ τὴν ἀντιπροσωπεῖα τοῦ «Νουμά» στὴ Σμύρνη και στὴν Ἀνατολή Ὅποιος θέλει λοιπὸν νὰ γραφεῖ συντρομητής, νὰ πληρώσει συντρομὴ ἢ νὰ δημοσιέψει ἀγγελία στὸ «Νουμά», ἄς συνεννοηθεῖ μαζὶ του.